

да си уздрави всекий по една сила въ Господарството, и да може да са докопа до прѣстола въ една дадена минута.

Войскарытъ не обычахъ твърдъ Коркуда, най-старый сынъ на Баязида, любитель на наукытъ, на искуствата и на мира, който съ мъжкы гледаше на прѣдпочитаньето което тѣ отдавахъ на братята му. Заради това той са опыта да въстане, и напуснѣ службата си ужъ че ще да иде на поклоненіе въ Мека, а въ сжщность да иска помощъ отъ египетскыя султанъ. Послѣднійтъ го пріе съ отлично уваженіе, обаче отрѣче му помощта си. Като несполучи, Коркудъ са завърнѣ и пріе изново службата си.

Ахмедъ, вторыйтъ Баязидовъ сынъ, бѣше са отдавна нагласилъ съ баща си да наслѣди прѣстола. Той имаше довольно партизани помежду голѣмцытъ. Но Селимъ, третій, чрѣзъ воинственнытъ си стремения и любовта къмъ войската бѣ привлѣкълъ благосклонностьа на Еничеритѣ. И тѣй трѣбаше да са залови война; за да я прѣдвари Султанътъ назначи на новы службы сыноветѣ си. Коркуду даде управленіето на Текке; Ахмеду — на Амасія, а Селиму — на Требизондъ; послѣднія поиска и за шестнадесетгодишнія си сынъ, Сюлейманъ-Султана, управленіето на една областъ помежду Амасія и Станбулъ. Но едвамъ испроси Кафа.

Туй распореждане възбуди умраза въ властолюбивыя Селимъ, който въстанѣ открито и са опжти къмто Румели. Баязидъ проводи войска на срѣща му, надѣжщецъ са да го отвърне отъ упоретвуваньето му. Но Селимъ, безъ да гледа на бащинытъ си заповѣди, слѣдваше работата си.

Селимъ навлѣзе въ Едрене като владѣтель, и една битва са захвана при Чорла измежду Баязидовытъ войскы началствувани отъ него сжщыя и Селимовытъ. Селимъ быде разбитъ и бы принуденъ да бѣга при тѣстя си, Хантъ на кържмскытъ Татары.

Великийтъ везиръ, подпорка и защитникъ на Баязида умрѣ въ една размприца, която са трудѣше да умири. Турскытъ поети са прославили достоинствата на Аали паша въ своитѣ пѣсни.